

Κυριακή 25 Ὀκτωβρίου 2020

Κυριακή ΣΤ' Λουκᾶ

(Λκ. 8, 27 – 39)

Στό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα ἀκούσαμε τό μεγάλο θαῦμα πού ἔκανε ὁ Ἰησοῦς κατά τήν ἐπίσκεψή Του στήν περιοχή τῶν Γαδαρηνῶν. Ἐλευθέρωσε ἕναν ταλαίπωρο δαιμονισμένο ἀπό τή λεγεώνα τῶν δαιμονίων πού τόν βασάνιζε καί ἐπέτρεψε στά δαιμόνια νά εἰσέλθουν σ' ἕνα κοπάδι γουρουνιῶν πού βρισκόταν ἐκεῖ κοντά, τό ὁποῖο οἱ δαίμονες, ὅταν τό κατέλαβαν, τό ὁδήγησαν στόν ἀφανισμό καί στήν καταστροφή.

Αὐτό τό περιστατικό μᾶς παραδίδει ὀρισμένες ἀλήθειες. Πρῶτον, μᾶς διδάσκει πώς ὁ διάβολος ὑπάρχει ἀληθινά. Ὁ διάβολος δέν εἶναι μία κατάσταση ἢ ἕνα πνευματικό μέγεθος. Δέν εἶναι μία θεωρία ἢ μία ἔκφραση γιά νά δηλώνουμε τό κακό. Ἔχει ὑπόσταση καί οὐσία. Εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, πού

ἀρρώστησε ἀθεράπευτα ἀπό δική του ἐπιλογή. Ὑπάρχουν πολλοί, καί μάλιστα βαπτισμένοι χριστιανοί, πού δέν πιστεύουν στήν ὕπαρξη τοῦ διαβόλου. Νομίζουν πώς ὅλ' αὐτά εἶναι μεταφορικές ἐκφράσεις καί συμβολικές ἱστορίες, πού θέλουν ἀπλῶς νά διαχωρίσουν τό κακό ἀπό τό καλό. Ὑπάρχουν ἐπίσης πολλοί οἱ ὅποιοι πιστεύουν στή διαρχία. Θεωροῦν πώς ὁ διάβολος εἶναι ὁ θεός τοῦ κακοῦ, πού βρίσκεται σέ αἰώνιο καί ἀτελείωτο πόλεμο μέ τό θεό τοῦ καλοῦ. Ὅλα τοῦτα ὅμως εἶναι πλανεμένες ἀπόψεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πώς ὁ Ἐωσφόρος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ἀνήκει στά πνευματικά πλάσματα τοῦ Κυρίου. Ἔχει, δηλαδή, τήν ἴδια φύση μέ τίς ἀγγελικές δυνάμεις. Εἶναι ἓνας ἄγγελος πού δέν ἔκανε σωστή χρήση τῆς ἐλευθερίας του. Ἐξέπεσε στόν ἐγωισμό καί ἀπό τόν ἐγωισμό κατακρημνίστηκε στά τάρταρα τῆς ἀπομόνωσης καί τῆς ἀποξένωσης ἀπό τό Θεό.

Δεύτερον, τό περιστατικό στήν περιοχή τῶν Γαδαρηνηῶν μᾶς διδάσκει πώς ὁ διάβολος ἔχει ἀπύθμενη κακία. Ἔχει μανία νά καταστρέφει ὅ,τι ἔπλασε ὁ Θεός. Πιό πολύ, βέβαια, ἀπ' ὅλα ἔχει σχέδιο καί παλεύει ἀκατάπαυστα νά καταστρέψει τό κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τόν ἄνθρωπο. Ὅταν ἔχασε τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἔγινε βάσανος καί κόλαση ἀσίγαστη καί ἀδιάκοπη. Ἡ θεϊκή παρουσία βασανίζει τό διάβολο, καί μάλιστα ἡ θεϊκή δημιουργική ἐνέργεια. Ἔτσι προσπαθεῖ ὅ,τι πλάθει ὁ Θεός νά τό διαλύει. Αὐτό φαίνεται καί στό περιστατικό τῆς σημερινῆς περικοπῆς. Ὅταν ὁ διάβολος ἀδυνατεῖ πλέον νά παραμείνει μέσα στό δαιμονισμένο, λόγω τῆς δύναμης τοῦ Ἰησοῦ, ζητάει νά πάει στά γουρούνια. Αὐτό τό ζητάει διότι ἡ καταστροφική μανία του, πού δέν μπορεῖ νά ἐκτονωθεῖ στόν ἄνθρωπο, ζητάει νά ἐκδηλωθεῖ στά ἄλογα πλάσματα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστός τοῦ τό ἐπιτρέπει, ὅχι ἐπειδῆ δέν ἀγαπάει τούς χοί-

ρους, ἀφοῦ καί αὐτούς Ἐκεῖνος τοὺς δημιουργήσε, ἀλλὰ ἐπειδὴ θέλει νὰ διδάξει στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀπύθμενη κακία τοῦ διαβόλου καί τίς ἀδίστακτες ἐνέργειες στίς ὁποῖες προβαίνει, προκειμένου νὰ φέρει τὴν καταστροφή καί τὴν δυστυχία. Αὐτό εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ τό κατανοήσουμε, διότι ὑπάρχουν πολλοὶ ἀδελφοί μας βαπτισμένοι πού καταφεύγουν σέ σατανικὲς μεθόδους, προκειμένου νὰ λύσουν κάποια προβλήματα στὴ ζωὴ τους. Τρέχουν σέ μάγους καί σέ μάντισσες, σέ ἀστρολόγους καί ἄλλους ἀπατεῶνες, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν μία ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία, νὰ τακτοποιήσουν μία προσωπικὴ ὑπόθεση ἢ νὰ λύσουν ἓνα οἰκογενειακὸ πρόβλημα. Στὴν ἀρχὴ ἴσως λαμβάνουν αὐτὸ πού ἐπιθυμοῦν, στό τέλος ὅμως καταλαμβάνονται ἀπὸ τὰ δίχτυα τοῦ διαβόλου καί αἰχμαλωτίζονται στὴν ἄγνοια τοῦ Θεοῦ, στὴν ἀπώλεια τῆς πίστεως καί στὴν ἀποξένωση ἀπὸ τὸ Λυτρωτὴ. Ὁ διάβολος, δηλαδή, δέ διστάζει νὰ τοὺς κάνει κάποια χατίρια, μέ σκο-

πό νά τούς κάνει δικούς του καί στό τέλος νά τούς καταστρέψει, ἀφοῦ, ὅπως εἶδαμε σήμερα, δέν ἀγαπάει κανένα πλάσμα τοῦ Θεοῦ οὔτε τά ἄλογα οὔτε πολύ περισσότερο τόν ἄνθρωπο.

Τρίτον, τό σημερινό περιστατικό μέ τούς Γαδαρηνοὺς μᾶς διδάσκει μία τελευταία καί μεγάλη ἀλήθεια. Στή ζωή μας καί στήν πορεία μας ἔχουμε νά ἐπιλέξουμε ἀνάμεσα σέ δύο σχέσεις. Θά ἔχουμε σχέση μέ τό Χριστό ἢ θά ἔχουμε σχέση μέ τό σατανά; Δέν ὑπάρχει τρίτος δρόμος καί περισσότερες ἐπιλογές. Ἄν δέ χαρίσουμε τήν ὑπαρξή μας στόν Κύριο, θά μᾶς καταλάβει ἐκεῖνος πού μᾶς μισεῖ θανάσιμα καί ζητεῖ τρόπους γιά νά μᾶς καταστρέψει. Ὁ δαιμονισμένος διάλεξε νά μείνει μαζί μέ τόν Ἰησοῦ καί ἀπαλλάχτηκε ἀπό τήν τυραννία τοῦ διαβόλου. Οἱ συμπατριῶτες του ὅμως, θέλησαν νά χωριστοῦν ἀπό τό Χριστό καί ἔτσι ἔμειναν ὑποταγμένοι στά πάθη καί στίς ἀδυναμίες τους, πού εἶναι μία ἄλλη μορφή δαιμονοπληξίας. Ὁ διάβολος, ἐπειδή θέλει νά μπερδεύει τό

ἀνθρώπινο γένος, δέν καταλαμβάνει τά θύματά του κατά τρόπο φανερό, γι' αὐτό οἱ φανερά δαιμονισμένοι εἶναι λίγοι καί σπανίζουν. Ὁ σατανάς ἀρέσκεται νά κατακτάει τούς ἀνθρώπους μυστικά καί ἀθόρυβα, διότι ἡ ζημιά πού τούς κάνει μέ τόν τρόπο αὐτό εἶναι πιό μόνιμη. Ἀλώνει τίς ψυχές μέ τά πάθη, μέ τίς πτώσεις, μέ τό σκοτασμό τοῦ μυαλοῦ, μέ τίς φοβίες, μέ τίς προκαταλήψεις καί τούς φανατισμούς, μέ τό ψέμα, τήν πλάνη, τήν ἔπαρση, τή δειλία καί τήν ἀδικία. Κατακτάει τά θύματά του κατά τρόπο πού δέ φαίνεται. Μερικές φορές μάλιστα τά θύματά του παρουσιάζονται ὡς ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ καί καλοί χριστιανοί, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι τυφλοί ὑπηρέτες τοῦ διαβόλου.

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, τήν πορεία καί τή ζωή μας. Μήν ξεχνᾶμε πώς ὁ διάβολος ὑπάρχει καί εἶναι δημιουργημα τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἔχουμε ὑπόψη μας τήν ἀπέραντη κακία του καί πώς ποτέ δέν πρόκειται νά κάνει κάτι κα-

λό για μᾶς. Τέλος, ἄς κάνουμε τή σωστή ἐπιλογή στίς σχέσεις μας. Ἐς διαλέξουμε νά προσκολληθοῦμε στό Κύριο μέ τά λόγια, τίς σκέψεις καί τή ζωή μας. Τότε, ὅσο δυνατός καί κοσμοκράτορας καί ἄν φαντάζει ὁ διάβολος, δέν θά ἔχει τήν παραμικρή ἐξουσία πάνω μας. Ἐς ἀποξενωθοῦμε ἀπό τούς χοίρους τῶν παθῶν καί ἄς οἰκειοποιηθοῦμε τό Χριστό, πού εἶναι ὁ μόνος πού μᾶς ἀγάπησε καί μᾶς ἀγαπάει παντοτινά. Ἀμήν.